

Així tracta El Terrat al seu públic

Si la nit de Cap d'Any mireu TV3, fixeu-vos en el públic que llença calces vermelles i corfetti platejat al Cartanyà. Som alguns dels estúpids catalans que vam respondre a la crida que El Terrat va fer a través del correu a començament de desembre. El correu deia: 'El Terrat necessita públic disposat a passar-s'ho bé i participant d'una festa amb un munt de cares conegudes de Tv3'. El que de veritat fa passar us ho explico ara: Ens van convocar el dia 22 a 2/4 de 4 del migdia al plató de Buenafuente, a Sant Just Desvern. Havíem d'anar mudats, de festa. Érem una seixantena de persones vingudes d'arreu de Catalunya. A les 4 ens van fer entrar a una sala, ens van fer passar pel detector, ens van guadar els abrics i les bosses, ens van oferir cava i minicroisants de xocolata i sobrassada i ens van tenir més d'una hora drets. Passades les 5 va venir una noia de producció i ens va dir que la cosa anava amb retard i que ens passarien a una altra sala per poder seure. Allà alguns vam trobar cadira, però d'altres no. Cap a les 6 ens van fer entrar a plató. Havíem de posar-nos drets al voltant de l'escenari, i bàsicament, aplaudir com bojos tot el que digués el Cartanyà. Durant una estona també hi van ser el Tomàs Molina i el Francesc Mauri. Ens hi vam estar, drets (insisteixo), fins a 2/4 d'11 de la nit!. Perquè no defallíssim, ens van anar a buscar aigües que gairebé vam haver de suplicar. Com que cap a les 9 la gent començava a marxar, fastiguejada, el director de l'especial de Cap d'Any, Rubèn Mayoral, va baixar a plató i ens va animar, simpatiquíssim, perquè aguantéssim una mica més (i no li espatllessim la gravació): 'després us convido a sopar i a anar de festa, si cal!', va dir. Ja fora de plató ens van tornar les jaquetes i vam veure que el sopar, ni oloar-lo. Hi havia entrepans ben a la vista, en un raconet, però ens van dir que no eren per a nosaltres, que no s'havia previst, que eren per a l'equip de plató! Vam demanar que sortís el director a donar-nos explicacions. 'Ara no pot, té feina'. I així fins a tres vegades. El motí de seixanta persones enutjades, esgotades, estafades, sense berenar, sense sopar, i de mala llet no el va fer sortir. Una noia de producció, morta de vergonya, ens va dir que l'equip ens oferia el seu sopar. El Terrat, TV3, Cap d'Any... vergonyós. Senyor director, no volíem el sopar dels treballadors, volíem que sortís a demanar perdó.

Susana València Soler
Sant Joan de Vilatorrada